

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÓRÓSI-NAGY-ÚTCA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

Helygádj mindenképp bejelentésért 30 kr.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekéül árlengelés adatik.

Az ipartörvény módosítása.

Nagy érdeklődés között most van az országgyűlés napirendjén az 1872. VIII. t. cz. módosítása. A szónokok hosszú szora fejezte ki azon nézeteket, melyek az iparügy terén, ma, az ország iparos köreiből irányadók, s feszült figyelem kíséri a napokon át szakadatlanul tartó vitát, a részleteknél épen úgy, mint általánosságban.

Mit jelent ez, a mi parlamentünkben szokatlan jelenség?

Azt jelenti bizonyára, hogy az iparügyre Magyarország a szakkörökön kívül is súlyt fektetnek, a mi feljegyzésre méltó, örvendetes dolog.

De jelent egyebet is.

Mikor 1872-ben a most módosítás alá jutott ipartörvény alkottatott, a magyar nemzet közszelleme olyan volt, mely hihetővé tette, hogy azzal a törvénnyel biztosítjuk iparunk fejlődését, iparosaink azon jólétét, mely az ipar fejlődésével szorosan összefügg.

De csalatkoztunk.

Az iparszabadság egészen mást eredményezett; nem azt a mit tőle vártak, az ipar felvirágzását, hanem annak ellenkezőjét, hanyatlást, kontárkodást, zavart, fejletlenséget, általános elszegényedést és minden téren való visszaesést.

Ez a visszás eredmény kötelességvé tette a kormányt, hogy az ipartörvényt újból rendezze.

Evekkel ezelőtt nyilvánvaló volt e rendezés szükségessége; meg is indultak a tanácskozások. A mostani törvényjavaslat tanácskozások eredménye.

Az iparszabadság elve vezérli ma is a törvényhozást, ám új elvek, új intézmények hoztak vele kapcsolatba.

Lesz olyan is benne, mi a régi czéhrendszerből van visszaidézve. Ipa-

roskörök kívánták a visszaidézést, az intéző körök belenyugodtak, nekünk tehát ellene nem lehet kifogásunk; de, midőn az iparszabadság mellett elfoglalt elvi álláspontunk magaslátóról ekkép az opportunitást táborába szivesen szállunk le, s készséggel fogadjuk a kísérletet, mely arra van hivatva, hogy ama hanyatlást, melynek közvetlen okozójaképen politikusaink, nemzetgazdánk és iparosaink jelentékeny számban, az iparszabadság korlátlanágát neveztek meg, elenyésztessék, s az ipar virágzóvá tételével hozza helyre, — egy pár megjegyzést köntünk ki magunknak s azokat szívére kötik mindazoknak, kiket érdekel és illet.

A törvény — bármily jó és tüdős legyen is az különben, — írott szó és holt betű, ha az végrehajtva nincsen; sőt abszolúte nem is lehet olyan törvényt hozni, a mely az érdekeltek bajain úgy segítsen, hogy ezek összetett kézzel csak várjanak, s a segítség magától jöjjön.

Mindenkinek meg kell tenni a magáét. Az érdekelte iparosnak épen úgy, mint a hatóságnak, mely a törvény végrehajtására van hivatva.

Az a 12 év, mely az 1872-ik évi VIII. törvény hiányait kimutatta, tisztán kimutatta azt is, hogy az iparos osztály annak oltalmát szivesen vette igénybe a kedvezményekkel, miket nyújtott, de terheit viselni nem szerette, s az iparhatóság pedig csak úgy tül tül működött, s tőle az iparosok, ipartársulatok cselekedhettek bármit, egészen tényezője nem volt a törvénynek, melynek végrehajtására hivatva volt.

A lefolyt 12 év ebbeli misériái tették lehetővé, hogy az iparszabadság ellen sok hamis és téveszme hitté ér-

lelődött az érdekeltekben, s meggyőződésé vált, hogy minden bajnak egyedül az iparszabadság az oka.

A tárgyalás alatt levő, s közelebb, tán már a jövő hóban életbeléptetendő törvénynek, az ekkép lábra kapott tévhitet kell felvilágosítani.

Nagy szükségünk van a kiábrándulásra, — különösen a miatt, mert azok között, kik az iparszabadság hívei, s ezen törvényre rászavaztak, két egymással homlokegyenest ellenkező áramlat küzd, — az önálló és a mostani közös vánterület érdekében.

Már 1878-ban, a kiegyezés alkalmával emelkedtek hangok, nemcsak az ellenzéken, de a kormányparton is. A vánterület önállósága mellett; de a kiegyezést akkor mégis csak a közös vánterület fenntartása mellett kötöttük meg.

Az a törvény, melyet most alkotnak, hivatva van ez irányban is a tisztánlátást elősegíteni, de csak úgy, ha a törvény végrehajtására hivatott minden tényező becsületesen megteszi kötelességét, s az iparosok is elkövetnek mindent, hogy az első sorban saját érdekeket érintő törvény írott malaszt ne maradjon.

Az iparosok egyet már most tisztán láthatnak, hogy ügyök iránt az egész ország melegen érdeklődik, felkarolta azt a szabadelvűpart, és kormány is, s a jó szándék, mely innét feléjük irányul, a mostani törvényben találja meg kifejezését. Annyiban különösen, mert azt különféle viták, tanácskozások előzték meg, úgy hogy azt egyesesen egy kompromissumnak tekinthetik, a mely az ő jogos és indokolt kívánásait is feleleli.

Törvényhozásunk tagjai között

alig számlál egyet-kettőt, kik az ipar terén szakemberek volnának, de viszont alig van közöttük egy-kettő, ki a szónyegen levő törvény tárgyalásánál ki nem mutatta volna, hogy az iparos osztályért érdeklődik.

Ha tehát az országgyűlésen egybegyűlt jogászok, gazdák, tanárok, lelkesek, földesurak, mágnások érdeklődnek az iparosokért, s jó törvényt igyekeznek hozni, hogy a hazai ipar virágzásra emeljék, mennyivel inkább kötelességük az iparosoknak, hogy a törvényt összes intézkedéseivel bizalommal fogadján, megtartani igyekezzenek, és pedig ne csak ott hol nekik intézkedései kedvezők, de ott is, hol azok rájuk nézve teherrel járnak.

A hatóság — ezt erősen hisszük és hangsúlyozzuk — a törvény végrehajtásánál reá eső részt, lelkiismeretesen el fogja végezni; ám még itt is sokat tehetnek az iparosok, hogy a hatóság feladata jól hajtsassék végre.

Egyet semmi esetre se feledjenek s ez az: hogy sok víz fog elfolyni addig a Dunán, míg újra fog törvényt alkotni, mely ennek a gyakorlati élet kimutatta hiányain segített, s hogy az iparosok sorsa nagyban és egészben azon fordul meg, mikép fogják azt a törvény keretén belül maguk megalapítani.

Szent Miklós orosz szentről beszél, hogy a hozzá fordult szerencsétlent azzal biztatta meg: hogy megmenti, de csak úgy ha mozog maga is.

Az iparosokra ilyen forma szent az ipartörvény.

Úgy lesz hatása, ha ők maguk sem maradnak tétlenek. B. S.

TÁRCZA

A kedélybeteg.

(Vig beszély.)

Tölgyessy Mihálytól.

Antalfy Zoltán tiszteletbeli törvényszéki joggyakornok volt. A valóságos joggyakornokság sem valami fényes állás, de legalább egyik grádusa annak a lajtorjának, melyen okkal-móddal akár a kúriai tanácselnökség is föl lehet vinni, de egy tiszteletbeli joggyakornokság... no már ez oly hitvány állás, melynek hallatára még a legutolsó kisvárosi varrólány is gúnyosan elfintorítja az orrát.

Nehogy tehát az én hőömét is ily gúnyos orrfintorításokkal fogadják valaki: sietek kijelenteni, hogy ő benne nem is annyira a tiszteletbeli joggyakornokot kell tekinteni, mint inkább tulajdon vérbeli fiát és egyetlen örökösét a híres Antalfy Felixnek, kinek kerek ezer holdnyi birtokosakja van a határban és egy rengeteg kőháza a piazcon. Ily körülmények között még a tiszteletbeli joggyakornokság is igen tűrhető állás, úgy is mint titulus, úgy is mint hivatalos semmittevés. Mert, hogy akta ugyancsak édes kevés fordult meg a mi Zoltán barátunk kezén, azt a mondottak után magyarázat nélkül is kiki meg fogja érthetni.

Ha keveset is járt a hivatalba, de anynyival buzgóbban forgolódott a társaskörökben és annál élénkebb tevékenységet fejtett ki a mulatságok terén. Nála nélkül nem eshetett meg sem bál, sem majális, sem műkedvelői hangverseny vagy színelőadás. Mindent ő rendezett, mindenben ő adta meg a hangot... és hogy tudta adni! Az előadályok szövegeit rajongtak érte, a mamák meg épen tenyerükön hordták. — Nem győzték eléggé

magasztalni, hogy mily művelt fiatal ember, mekkora gavallér, mily szelleműs udvarló, mily kitűnő táncos és mily gazdag — örökös.

Igen valószínű, hogy Antalfy Zoltán ezt a rendkívüli renumét nem az ő hivatalbeli működésének, mint inkább az ezer holdas birtokosának és a piazcon levő kőházaakának köszönheti. Egy fiatal ember, ki ily szép vagyton egyedül örökösének mondhatja magát, az ipso roppant szelleműs, okos és művelt ember, a ki mindenesetre még sokra viheti, ha mindjárt csak tiszteletbeli joggyakornok is, Zoltán barátunk is így gondolkozott s meg volt győződve, hogy akkora úr lesz belőle, mint ő akarja s úgy fog történni minden, a hogy ő kívánja.

Nem is igen gondolt a jövőre, hanem kizárólag a jelennek élt s szívvel és lélekkel a gazdságát nyújtotta élveknék adta át magát. Szívta a mézet, mint a szorgalmas méh és röpködött virágról-virágra, mint a legférdadhatatlanabb pillangó. A természetrajz tanítaja, hogy a pillangók általában igen rövid életűek. A legjobb esetben csak egy nyarat bírnak ki, legtöbbje azonban előbb is kiműlik: elszédíti őket a nap, melynek sugaraiban mindig fűrdni akarnak, vagy leperzseli őket a gyertya lángja, melyet bizonyos végzettszerű előszeretettel szoktak körül röpködni.

Mivelhogy pedig Zoltán barátunk a pillangók szerepére adta magát, annál fogva nem is esodhathja senki, hogy egy bizonyos ideig tartó röpködés után elvögge is a pillangók sorsára jutott. Addig szállt virágról-virágra és addig incelkedett a szerelem titokteljes lángjával, míg nem egyszer ő is tüzet fogott.

És ő, ki eddig oly virgoney, mondhatni szilaj volt, mint a telivér csikó, most egy-szertől oly szelid lett, mint a bányán. Nem virágkodott többé, nem lümpolt, a kártyáról is lemondott, sőt mi több: vasárnaponkint még a templomba is aljárógatott — de csak a tizenegyórai misére.

Váltig esodálkoztak ezen az emberek s nem tudták elképzelni, hogy mi lehet az oka ennek a roppant változásnak. Némelyek azzal faggatták, hogy talán barátunk készült, mások ellenben azzal magyarázták mindent, hogy immáron benőtt a fejelegya.

De mekkorát álmélkodott a világ, mikor egyszerre csak kialsit, hogy szerelmes biz ő kelme! Ez volt ám még csak a nagy újság! Kétszer huszonegy óráig erről beszélt az egész város és két álló hétig ezt csöpléte minden kávéházinak. Ez időtől kezdve rohamosan hanyatlottak Zoltán akciói. Egy fiatal ember, a ki már eljártozta szívét, többé semmi értékkel sem bír a leányok szemében. A mikor pedig kitudódott, hogy Babos Auréliába, a kiérdemült megyei esküdtt leányába lett szerelmes, akkor meg épen vége-hossza nem volt a megszólásnak.

— No hallott valaki ilyet? — kiáltá mindenki megbortránkozva.

— Megbolondult az a Zoltán?

— Elment az esze, hogy egy olyan leányt akar elvenni, a kinek se vagyona, se becsülete.

— A kinek már minden katonatiszt udvarolt!

— A kit a valamire való körök már be sem fogadnak.

És a többi, és a többi.

Mi sem volt természetesebb, minthogy az öreg Antalfy Felix is megtudta a dolgot. De rá sem igen hederített. Egyéb dolga is van, semhogy ilyen asszonyi pletykákkal foglalkozzék. De most már csakugyan kiesie mult, hogy ki nem ütött a városban a forradalom.

Hogy meri valaki ennyire fitymálni a múltán fölbaborodott közvéleményt? Volt is mit hallani az öreg Antalfy Felixnek! Már nem is annyira a fiát, mint inkább őt szidták, sőt a felbőszült női rokonnak egy napon csapatosan rontottak be hozzá.

— Tehát már mindent elnézesz annak a te bolond fiadnak?

— Nyugton nézd, hogy ennyire kompromittálja a családod?

— És szegyenben hozza az egész atyafiságot? — kiálták eszeveszett kórusban.

Felix úr ösztönyszerűleg hátrált.

— Jézus, föl ne faljatok elevenen! — szólt ijedten.

E közben a hölgyek egyike — Felix úrnak tulajdon édes hűga — léfájultan a pam-lagra rogyott. Az ily fogások ritkán tévesztik el a hatásukat, főképp az ily drámai jele- netekben.

Felix úr is megijedt egy kicsit.

— Az istenért, hát beszéljete, mi baj van azzal a fiával? — szólt aggodalmas pillantásokat vetve hűgára.

Az utóbbi azonban már fölrogtat volt.

— Magadnak tulajdoníthatod, hogy ekkora baj lett belőle! — kiáltá újjával mérőn rámutatva. — Szászor is figyelmeztet- telek, hogy tilsd el fiadat attól a mihaszna leánytól. Te azonban mindenre csak vállat vontál a most odáig fejlődött a dolog, hogy már nől is akarja venni!

Az öreg úr szörnyű dühbe jött.

— Nem megmondtam már régen, hogy üres lárifári az egész! — kiáltá nagyot top- pantva lábával.

Kiesie mult, hogy vaiaennyit ki nem zavarta s Czenci néinek még kétszer is el kellett ájulnia, míg végre meg bírták vele értetni a család becsületét és régi fényét fe- nyegető nagy veszedelmet.

De már erre igazi haragra lobbant az öreg úr. Arca olyan piros lett, mint a főttrék, homlokere újnyit vastagra dagadt, bajuszának szálai oly moreven álltak kiféle, mint a vasvilla ágai, hatalmas markával pedig akkora csavarintott az épen keze ügyében levő pipaszáron, hogy legkedvesebb taj-

A szelvetők viharátása.

A botrányok március 15-ik napja óta nap-napután egymást érik, melyeket mi most épen úgy, mint korábban, a népszavazású Öntudatos szívtől által mesterségesen úton előidézett machinatók eredményének tartunk, melyekkel szemben egyedül ezútravezető fegyver az, ha a különböző politikai pártok tisztességes elemei, zavartalan összetartással, kezetfogva állnak ki a sikra, s egyúttal igyekeznek a megmobbolt vagy bomladozó kezdő járdend szálait helyreigazítani. Korábbi felméréseinkre az volt a válasz, hogy az itt-ott mutatkozó heves kitérések nem egyebek, mint a kormánypart által sokféleképp sújtott és megbántott közvéleménynek többé kevésbé hangos és jogosult kitérési, s a „közvélemény ezen hangos és jogosult kitéréseinek” közvetlen okozói, menhelyt találtak a függetlenségi párt kebelében, a honnan büntetlenül kiált ellenük a szenvedélyek harca, s fokozott bátorsággal rohantak mindenek, mi kormányparti volt, lett legyen az személy, avagy általa tett intézkedés. Most fordult a kocka. A függetlenségi pártban magában dől a harc.

Függetlenségi párti képviselők függetlenségi képviselőik ellen izgatják a tömeget, s elveretik mint a két fenékű dobot, majd függ párti hírlapírók bottal, revolverrel támadnak függ párti képviselőre, s „gyáva, hazug, gazember” címmel illetve egymást. Így lakol a függ párt keservesen, hogy kebelében helyt adott azon elemeknek, melyek viselkedése egyenesen rendzavarókra vallott. De nem örülünk, kárörömet se érzünk a történetek felett; egyedül ezúttal is, hogy rámutassunk a felzavart szelvetők szelvényes nyilvánulásaira, s okulásra intünk társadalmunk minden tényezőjét, hogy térjen napi rendre azon üzemek felett, melyek sajnálatraemlítő módon nálunk is felszínre jutottak. Politikai küzdelmek sikeresen csak ott vívhatók, hol a pártok egymást tisztelik, s pártérdekből a rendzavarás elemei egyik pártban se fogadtatnak el. K.

Pályázati felhívás eszéldjuttalmakra.

Mint hogy a cselédjű erkölcsi színvonalát emeli, s azon erények gyakorlására buzdítólak hat, melyekkel a jó cseléd a családot s gazdasági társadalom magasztos céljait szolgálja, egyszerűsége lerakja saját boldogságának talapzatát: ha a hivatásuk betöltésében és kötelességük teljesítésében, leghívőbb és legkitűnőbb cselédnek érdeme, a magántudomás szük köréből kiemeltetve, nyilvános elismerésben részesül, — ez indok által vezéreltetve, a „Kecskeméti Jótékony Nőegylet” választmánya a nőegyletnek az alapszabályok 5. §-ában kitűzött egyik céljához képest csupán kitérőleg számára, nyilvános kiosztandó jutalmidjakkal állapított meg s azokra ezennel pályázatot hirdet.

A kiosztandó jutalmidjak — melyek közül egy, csupán egy nőcselédnek adatik — a következők:

Első díj: 100 ft. o. é.

Második díj: 5 drb. cs. kir. arany.

Harmadosztályú díj: 2 drb. cs. kir. arany. Kis-díj: 1 drb. cs. kir. arany.

Harmadosztályú díj négy, kis-díj szintén négy tüzetik ki; tehát harmadosztályú díj ezimén négy nőcseléd közt összesen 8 drb. cs. kir. arany; kis-díj fejében ugyancsak négy nőcseléd közt négy drb. cs. kir. arany fog kiosztatni.

Az első díjra méltó pályázó hiányában e díj fele: 50 ft. mint elsőrendű második díj adatik ki.

A jutalmidjakkal csak az alább felsorolt pályázati feltételek teljesítése mellett nyerhetők el; az ezek hiánya miatt visszamaradt jutalmidj a nőegylet szabad rendelkezése alá esik.

A pályázati feltételek a következőkben állapítottak meg:

1. A pályázók mindegyikére nézve kívánatik, hogy hajadon vagy özvegy, jó erkölcsű, hű és szorgalmas oly nőcseléd legyen, ki a házas belterületen lakó szolgálataival közös viszonyban áll, s ahhoz főleg vérokonságból vagy sógoraságból eredő és a szolgálati viszonytól bensőbb és szorosabb természetű kötelek által kapcsolva nincsen. Ezeknek kivül a pályázóban a jutalmidjakkal különbséghez képest különböző kötelek is kívánatnak meg; jelesül:

a) Az első díjat házi szolgálatra szegődött teljes munkaképességű nőcseléd — az esetben nyerheti el, ha ugyanazon szolgálataidnál 10 év óta folyamatosan szolgálta; vagy ha szolgálati viszonyát a gazda és saját akaratától független körülmény miatt volt kénytelen változtatni, e pályázati felhívás keltig két szolgálataidnál egyfolytában 15 évet kitöltött. Az első díjra megkivántató szolgálati évek számításánál, a kizárólag gyermekek körül teljesített szolgálataidban eltöltött idő tekintetbe nem vétetik.

b) A második díj elnyerhető ugyanazon kötelekhez köttetik, melyek az első díjra nézve irányadók, azon különbséggel, hogy a jutalmidj csak oly pályázónak adható ki, ki a legalább 6 év óta ugyanazon szolgálataidnál félbeszakítás nélkül szolgált.

c) A harmadosztályú díjakra oly nőcseléd pályázhatnak, kik a 16. életév betöltésétől a 24. életév feljártáig terjedő idők alatt ugyanazon szolgálataidnál legalább 3 év óta folyamatosan házi szolgálataidban állanak.

d) A négy kis-díj pedig — főleg gyermekek körül szolgálatra szegődött oly nőcselédnek adatik, kik a 12. és 16. életév között eső időkben, legalább 3 év óta félbeszakítás nélkül ugyanazon szolgálataidnál folytattak szolgálataid.

Ha a jutalmidjak elnyerésére megkivántató köteleket több pályázó közül mindegyik igazolja, elsőbbség annak tulajdonítatik, kire nézve ama kötelek fokozottabb mérvben léteznek.

2. A pályázni kívánó nőcselédnek, ezen szándékukat Horváth Béláné nőegyleti elnökénél (lakik Halasi nagy-útea, 20. sz. a.) f. évi ápril 27-ikéig tartoznak személyesen bejelenteni. Ily bejelentéseket a nőegyleti elnök napoként délelőtt 8—10 óráig fogad el. A jelentkezéssel egyidejűleg vagy bár később, de minden esetre az említett zárosztártdíj le-

folytátig a pályázó egyszerűsége köteles a nőegylet nevezett elnökénél eszéldjűkönyvét bemutatni, s annak a következő okmányokat átadni:

a) A városi főkapitányi hivatalnak a pályázó erkölcsi magaviseletéről szóló bizonyítványt.

b) A szolgálataid által kiállított, s két — a szolgálataid és pályázót jól ismerő hitelt érdemlő tanú aláírásával megerősített oly bizonyítványt, mely az illető nőcseléd erkölcsi magaviseletét, hűségét, szorgalmát, szolgálati viszonyának minőségét és szolgálataidját tanúsítja, valamint a szolgálataid és a tanúk lakását tized és házaszm szerint feltünteti.

A pályázatok elbírálásánál a f. évi ápril 27-ik napjának lefolyta után történt bejelentések, s a késedelemesen bemutatott, illetve átadott okmányok figyelmen kívül hagyatnak.

3. A pályázatok elbírálását és jutalmidjakkal odaítélését, egy a nőegyleti elnökség vezetése alatt álló 12 tagú bizottság eszközli, melyet a nőegyleti választmány az egyleti tagok sorából választás útján alakít. E bizottság bírálatának a pályázati feltételek határai közt magát minden pályázó aláveti s egyszerűsége neki, pályázataidnak bejelentésével azon jogot tulajdonítja, hogy kiküldött tagjai által, a pályázat szempontjából jelentőséggel bíró körülményekről személyes utánnézésen alapuló tudomást szerezheszen.

4. A jutalmidjakkal kiosztása f. évi június hóban történik. A nőegylet elnöke és titkára lesz köteles gondoskodni arról, hogy a pályázót folytán elnyert jutalmidjakkal az a pályázó megjelölt nőcselédnek, a kiosztásra kitűzött időben megkapják.

5. A jutalmidjakkal kiosztása az esetben nyilvánosan, s a nőegyleti választmány jelenlétében történik, ha az első és második díjra, vagy legalább ezek valamelyikére alkalmas pályázó találtatik. A nyilvánosan kiosztandó jutalmidjakkal átételére, az azokra méltónak ítélt nőcselédnek, a nőegyleti választmány előtt — közvetlenül kezéikhez kézbesített meghívóban tudomásukra hozandó helyen és időben — személyesen megjeleni tartoznak. A személyesen megjelenést elmulasztók, a nekik odaítélt jutalmidjuktól esznek, s azt a nőegylet választmányához intézendő kérelemre csak kivételesen, az esetben kaphatják meg, ha a megjelenésben orvosi bizonyítvánnyal igazolt betegség, vagy más — kellően bizonyított elháríthatatlan akadály által voltak gátolva.

A jutalmidjakkal nyilvános kiosztásának helye és ideje később fog kitűzteni, de a kiosztás f. évi június hóban okvetlenül megtörténik s arra a cselédjű iránt érdeklődő közönség falragasok útján meghívatik.

Kelt a „Kecskeméti Jótékony Nőegylet” választmányának 1884. évi ápril 2-ikán tartott rendes havi üléséből.

Vámos Béla,
nőegyleti titkár.

Horváth Béláné,
nőegyleti elnök.

A „Felolvasó társaság” felolvasásairól.

Márczius 29-én tartotta meg Parragh Gedeon ref. gimnásiumi tanár felolvasását a villanyosságrol. A felolvasásra ismét igen nagy számú közönség gyűlt össze a collegium nagy-

termében, s kíváncsisággal nézett a kiválólag érdekesnek ígérkezett felolvasás elé. Parragh tanár meg is felelt a várakozásnak s hangszólással, hogy miután a villanyosság köréből az ő felolvasása már a második, 0. kiválólag a gyakorlati oldalát kívánja ismertetni. Bemutatta a villanyos csengőtűt, hogy miképp nyer az alkalmazást a háztartásban, bemutatta a telefont, bemutatta, hogy miképp nyerhet alkalmazást a villany mint hajtóró egy miniatúr varrógép hajtásánál, kávédaráló, bemutatta a villany-lámpát s végre a villanyt, mint a melynek felhasználásával még a vagyonbiztonság is egy új tényezővel nyer. Felolvasásaitok szellemes megjegyzéssel kísérte úgy, hogy folytonosan derült hangulatban tudta tartani a közönséget, a mely többször élénk tetszésnyilvánításával jutalmazta a felolvasót.

IRODALOM.

— A „Magyar Háziasszony”. Az e cím alatt Budapestben megjelenő háztartási, gazdasági és szép-irodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdaságok országos egyletnek hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 ft., fél évre 3 ft., negyed évre 1 ft 50 kr. Előfizetheti legelőszerebben postautalvány által a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalhoz Budapesten Váci-körút 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek, mind azoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — legelőszerebben levelezéppel — fordulnak.

— Új zenemű. Táborcsy és Parsch zenemű-kereskedésében Budapestben megjelent: „Szegedi polgári-országi császárs”, zongorára szerző Dávid István. Ára 1 ft.

UJDONSÁGOK.

— Az 1819-ik évi nagy tüzésv emlékezte. Mint minden évben, úgy ezúttal is április 2-án bús haragszó buzdította imára városunk minden rendű lakosát, hogy a gondviselés e város és lakosait az 1819-iki nagy veszedelemhez hasonló szerencsétlenségtől óvja meg. A napra, melynek emlékeztetését április 2-ika minden évben fellemelegíti, a most élők között kevesen viradnak; még kevesebben vannak, kik a várost akkor ért szerencsétlenséget öntudatosan átéltek, a kik ezek közül életben vannak is még, akkor gyermekek, serdülő ifjak valának többnyire. Az a közöny tehát, mely az emlékünnepen a ref. híveknek a délelőti könyörgésbeni meglepő részvételtségében mutatkozott ez idén, valamennyire magyarázatát leli a szerencsétlenség óta lefolyt 65 esztendőben; de minthogy a közönségi tiszteletnek egyidő óta általában oly kevesen szoktak megjeleneni, legkivált a hívek azon osztályából, mely hivata van példadással előjárni, s a melyből a választottak, a nép vénei valók, ez a közöny mégis valóban nagyon meglepő, s igen sok kérdést fel előtérbe. Ugyanazonos-e ez azzal, mely éjnap-e vasárnapokon is, még presbytereinket sem ereszti a templomba, avagy az emberek ama természetben gyökerezik, hogy csak átél szerencsétlenségek közepette, vagy azok közvetlen hatása alatt tért Istenzhez? nem tudjuk, s nem is a mi tisztünk elbírálni; de hogy ez nem jól van így, s hogy azoktól, kik az egyházból vénei szerepre vállalkoztak, több

tékpipjának nyaka menten három darabba ment széjjel.

— Haj... a ragyogóját! — hörögte inkább, mint mondta, mi közben vasvilla szeméit oly gyilkos kifejezéssel hozdotta körül a szobában, mintha haragjában az egész világot egyszeriben föl akarja falni.

A holtra ijedt nénikék hamarosan nem tudták, hogy minek a ragyogóját szidta az öreg; a pipának-e, hogy elötört, vagy a fűnek, a mértől oly vészt, de nehogy a kettő helyett még ök kapjanak ki, egy pillanat alatt úgy odább álltak, hogy még az ajtót is nyitva felelték.

— Na, csakhogy megszabadultam tőlük! — mormogta az öreg úr megkönnyebbülten. De legott fölindult megint, a mint meglátta a padlón a tajaképpa romjait.

— Még ez is hozzá! — dörmögte böszülten. De le is ütöm a derekát, ha azzal a Babos Aureliával csakugyan meg akarja nemtelenteni az Antalfy-ak ősi nemzetségét. Node, tévé hozzá valamivel nyugodtabban, majd mást gondol az a gyerek, a mint a dolgok állását magyaráz elébe adom.

Antalfy Felix úr politikusi ember volt. Sohasem eszeledett a felindulás első pillanatában, hanem mindenre előbb „aludt egyet”. Másnap aztán rendszerint egész más színben látott mindent. Most is így tett.

A nagy csepeteráta aludt egyet s csak aztán vette fontolóra a dolgot.

— Mit is akar az a gyerek! — gondolkodék magában. Ah igen, önül akarja venni azt a Babos Aureliát... egy kicsit ezífrán hangzik az igaz. A pletyka nyelvek meg is eresztették már a rágalom ökönyálának undok fonálát, melylyel mocskolnának nevetem be akarják szennyezni. Csak rajta! Azért nem üt ám meg mérgemben a guta, a hogy ti nagy kárörömmel már is várjátok. Van ám itt észl tévé hozzá, mutatóját homlokára il-

lesztve. Nálatok nélkül is meg tudom én övni házam beszéletét.

Tény az, hogy az egész városban mindenki kíváncsian várta, hogy mit szól majd hozzá az öreg úr egyetlen fiúcskájának famózus völgyességéhez! Az általános kíváncsiságot azonban általában csalódás követte. Az öreg Felix bácsi ezennel is csak oly nyugodt és kedélyes volt, mint eddig; nem vizgatótt a fűre ezennel sem szigorúbban, mint annak előtte, nem kérdezte hová jár, mivel tölti idejét, sőt ellenkezésképp még ő kezdett aggodni a miatt, hogy kedves fiúcskája talán már nem is talál elég szórakozást ebben az unalmas kis városban. Meg is kérdezte egyszer Zoltánt, hogy nem unta-e még az itteni egyhangú életet s nem szeretne-e például Budapestben tölteni néhány évet?

— Budapestben? — kérdezte Zoltán meg lepve. Mit csinálnak én Budapestben?

— Bolond kérdés! Mintha hortobágyi pusztaság lenne az a Budapest!

— De hát a hivatal...

— Haha! de nagy lelki furdalásokat okoz egyszerre a hivatal! Mintha csak te tartanád benne a lelket! No ne félj, ilyen hivatal Budapestben is kaphatsz, ha ugyan különben nem.

— Mind igaz, de...

— Semmi de! — vágott szavába az öreg.

A magad érdeke az első. Még ma lesz a napja, hogy levelet írok régi jó barátomnak, Hertelendy minisztertanácsos úr ő méltóságának s megkérem, hogy szorison számóra egy kis helyecséket a miniszteriumban.

Zoltánnak egyszerre kinyílt a szeme.

— Hohó! hát így állunk? Ugy vélik legkönnyebben megoldhatni a csomót, hogy engem elmenesztenek ismét? Isteneim, még az én malmomra hajtják a vizet! Minél tovább leszek ezektől a gonosz nyelvektől, annyival biztosabban ápolhatom az Aureliával való viszonyt s annyival többször találkozhatunk egymással — semleges területen. Bravo, bravo! csak ezt vártam.

— No, mit szólsz a dologhoz? — sürgette az öreg.

— Hát biz én örülök rajta, ha bejuthatok a miniszteriumba.

Az öreg úr arca egyszerre úgy kikerekedett az örömtől, mint a holdvilág.

— Ezt szeretem én! Így van jól — mondta, Zoltán vállát megvergetve. Mindig is mondtam, hogy jó fő vagy. Hiába csak no, azalma nem esik messze a fűtől. — Aztán hamar a tárczájába nyult s kikapott egy ropogós ötvenest.

— Nesze fiam, mulass egy jót barátiddal, mert Istók ugye, nem vetek bele nyolc napot s már itt lesz a dekretum.

Zoltán zsebre gyúrta a pénzt s kieszietet.

— Résztedem a fiát! — mormogta az öreg s ravasz szemhunyorgatások között dörzsölte kezét.

— Résztedem az öreget! — gondolta magában Zoltán is, és ő is ravasz mosolylyal dörzsölte kezei között az ajdonat-új ötvenest.

Nyolc napot bizást átugorhatunk, mert semmi különös nem történt, hacsak azt nem tartanád valaki különösnek, hogy Antalfy Zoltán miniszteri segédfogalmazóvá nevezettetik ki. Büszke is volt erre Felix bácsi. Legszébb négyes fogatának nem örült jobban, mint a fiát ért eme nagy tisztességnek. Sietette is nyakra-főre az elutazást. Ne legyen mindjárt ott is a hanyagság első ismertetőjele az új segédfogalmazóknak.

Zoltán tehát megtette a szokásos búcsúlátogatásokat. Aureliával való utolsó találkozását már csak zárjel között merjük elmondani. Aurelia annyit írt, hogy két zsebkendőt is átátzatott, és Zoltán annyi csokot kapott az útra, hogy még harmad nap is gyuladt volt az arca.

Végre hát Budapestben volt. Finom ga-

vallér lőtere a „Hungária” szállóban bérelt lakást. Épen az ablaknál áll s méla tekintettel kíséri a szöke Dunának hűmpölygő habjait.

Csak a tíz órák várja, hogy átnak indulhasson Hertelendy úr ő méltóság lakására, mert nagyon a lelkeire kötötték otthon, hogy ez legyen legelső dolga, a mint megérkezik.

Pont tizenegykor a méltóságos úr dolgozó-szobájának küszöbén találjuk őt. Még egyet lélegzett, aztán tiszteletteljes kopogtatással a szobába lépett. A méltóságos úr helyett egy végtelen csinos és még igen fiatal úrhölgyet talált a szobában, a ki gondos kézzel egyet-mást eligazított. Az egyszerű házi kintós után hamarosan szobalánynak nézte s per „lelkem” szólította.

Jézus! micsoda tekintetet lövelt rá ez a, különben oly igéző szempár. Zoltánnak azonban egészen másfél járt az esze, hogysem ezt észrevette volna. E pillanatban férfias léptek hangzottak az a másik szobából. Bizonyosan ez lesz a méltóságos úr. A fiatal hölgy gyorsan átment a másik szobába s még épen jókor esipte el férjét.

— Sándor, — szól szinte reszkette a fölindulástól, micsoda pimasz ez itt a dolgozó-szobában?

— Pimasz?

— Igen, igazi pimasz, a ki az illemnek még legprimitívabb alapelemeit sem ismeri. Bizonyosan valami állást kér, ki ne nevezd!

— De édesem...

— Csak annyit mondd: ki ne nevezd! Hertelendy Sándor ő méltósága iszonyúan sötét arccal ment át a másik szobába. Jaj lesz most annak a boldogtalan halandónak, kit ilyenkor sodort ide a balvegyet.

Antalfy Zoltán bemutatatta magát.

A méltóságos úr szinte meghökélt: a közönséges supplicánsnak igraltatlanul ajtót mutatott volna, de Antalfy Zoltánt, az új segédfogalmazót csak ki nem dobhatja. Akaratlanul is végig nézett rajta s nem tudta el-

buzgósgot várhatunk: az bizonyos. A bresbyteriumnak példaadás kedvéért is minden tünepnapon, minden kiváló alkalommal, templomban volna a helye, — de hát közudomlás szerent ők távolléttükkel tündökölnek. Példájuk ragadós, s a templom szentélye azért üres a mostanéhoz hasonló ünneplési alkalommal is. Beküldetett.

— **Közgazgatási bizottsági ülés.** A városi törvényhatóság közgazgatási bizottsága april havi rendes gyűlést f. hó 3-ikán tartotta meg gróf Szapáry István főispán úr elnökléte alatt a városháza tanácstermében.

— **A szabadszínház-szobor** építése céljára a f. évi márcz. 15-ikéig kimutatott adakozásokon kívül újabban april 4-ikéig befolyt: az 1-5-ik tizedből S. Kovács Gábor ivén 11 frt 8 kr.; 4-ik tizedből Molnár Imre ivén 21 frt, Kiss Béla ivén 15 frt 30 kr.; 8-ik tizedből Döszeghy József ivén 10 frt 90 kr., Valk József és Ugrik Mihály ivén 10 frt, Fekete János ivén 12 frt 70 kr.; a magánlemben felszólítottak részére nyitott üve: kecskeméti takarékpénztár egyesület 10 frt. Összesen a f. évi márcz. hó 15-ikéig kimutatott 557 frt 70 krral együtt 648 frt 68 kr. Közli: a gyűjtő bizottság.

— **Laptársunk a „Kecskemét” szerkesztője** Dr. Kovács Pál úr f. évi márcz. végével a lap szerkesztésétől megvált; midőn ezt regisztráljuk, egyáltalán megemlítjük, hogy a lap szerkesztését az volt az alja, hogy a „Kecskemét” hetenkint csak egyszer jelenik meg, Bódogh Lajos ügyvéd úr veszi át, ki e téren egészen jó ember.

— **A „Kecskeméti Kereskedő Ifjak Egyesülete”** által f. évi márcz. 29-ikén az Olvasókör helyiségében rendezett felolvasás és hangversenyen egybekötött tánczaválogat a várokozás felül kitünően sikerült. A műsorozat kitűnő összedállítása s a rendezés helyes keresztülvitele avatott rendezői kezre vall ugyan, a kivított óriási siker azonban Bodrogi Lina, Réthy Laura kisasszonyok, Kada Elek orsz.-gyűl. képviselő, Batlai János és Spitzer Endre urak érdeme. Lapunk szük tere nem engedi, hogy részletesen is foglalkozhassunk a műsor egyes számaival, pedig nem lenne hiálátlan szerep méltánú Bodrogi Lina k. a. kedves művészi szavátát, vagy Réthy Laura k. a. éneke által kiváltott sikert, és Kada Elek úr humoros felolvasását, melynek minden sora derűltséget keltett, mely a fűszeres és rőtös (akarom mondani méteres) kereskedőegedek jellemző sajátjásait oly élénk színekkel festette, hogy kevésbe mult, hogy egyik-másik magára nem ismert. A sikerült hangversenyt reggelig tartó táncz követte, melyben 70 pár tánczolta a négyeseket. Az estélyen ott voltak: Majerfi Juliska, gróf Ráday Margit, Haacker Juliska, Antal Mariska, Bodrogi nővérek, Magyar Szidike, Schweiger Mimi, Aszódi Fáni, Benedek Otília (N.-Körösről), Bende Teréz, Biró Mariska, Braun nővérek, Borossy Mariska, Blau Sarolta, Behr nővérek, Csillag Anna, Dömötör Ida, Ehrlich Ilona (Sz.-Fehérvár), Feuermann Fáni, Feuermann Irma, Grósz Luiza, Horovics Berta, Hirsch nővérek, Kóhn nővérek, Kecskeméti Helén, Pacsu Irma, Páffy Rózsa (Szegedről), Réthy Laura, Rothfeld

Szidónia, Rösler Hermin, Schwarz nővérek, Schwarz Teresike, Scheibner Nina, Szántó Sarolta, Weisz nővérek, Weisz Gizella (Kerekegyháza), Weisz Róza, Vajda Erzsike, Zombory Erzsike; továbbá Pataky Imréné, dr. Kovács Pálné, Haacker Lajosné, Schwarz Gusztávné, Sós Józsefné, dr. Perlesz Arminné, Pollák Pálné, S. Kovács Lászlóné, Vári Edéné, Spitzer Józsefné, Brachfeld Sándorné, Bleyer Mórné, Behr Károlyné, Csokolni Endréné, Feuer Jakabné, Hoskó Józsefné, Kovács Ferenczné, Klein Gyuláné, Lóvi Sománé, Lóvi Ernőné, ifj. Lóvi Gyuláné, id. Lóvi Gyuláné, Múth Sándorné, dr. Steiner Miksáné, Steiner Zsigmondné, Schwarz Józsefné, Simon Józsefné, Váci Jakabné stb.

— **A „Kecskeméti Dalárda”** rendes évi tisztújító közgyűlést f. hó 20-án tartja meg a városháza tanácstermében.

— **A jutalmajáték.** Szerdán Bágyoni Sz. Ödön jutalmául „Figaro házassága” volt a színházban előadásra kitűzve Figaro szerepében Latabár Kálmán úrral, a nemzeti színház kitűnő tagjával, ki a jutalmazandó iránti szívességéből lépett volna fel. Az előadás azonban közönség hiányában nem volt megtartható. Nem írunk e szomorú eseményhez kommentárt, elég hangosan beszél ez maga is! Kíváncsiak vagyunk, hogy ugyan mi tudná azt a közönségtől művészeti érzékét elborított jégkérget fölolvastatni, ha ezt a szerdára kitűzött előadás hármas érdeke, t. i. egy a világirodalom remekéül elismert vigjáték, társulatunk legszorgalmasabb és legtehetségesebb tagjának jutalmajátéka s a nemzeti színház egy kitűnő tagjának, új csillagának fellépte, sem volt képes megtenni. Szép hírnök meg a fővárosba!

— **A földadókataszter rövid és népies ösmertelése** című munkánk szerzője értesíti a gazdaközönséget, hogy a jelzett műnek első kiadása az egész országból szakadatlanul érkező megrendelések folytán elfogyott. A második kiadás sajtó alatt van; pár nap alatt megkölthető. — Ajánljuk egyesek, de különösen községek figyelmébe. Megrendelhető: Szalay Pál kir. kataszter felügyelőnél. Budapest, II. ker. Lánchíd-útea 3. (Utólag értesítetünk, hogy e m. a város polgármesteri hivatalnál — hová szerző azt a hét folyamán megkölthető, — már kapható. Szerk.)

— **Lóth István úr** a „Kecskeméti jótékony nőegylet” javára a f. évi márcz. 6-án rendezett nőegyleti színi előadás alkalmával 4 frtot felülzetett, mely jótékonyágát a nőegylet nevében az arra hivatottak által hálás köszönet is lett nyilvánítva. A köszönő nyilatkozat lapunkban tétetett közzé, de sajthóla miatt az L betű T betűvel cseréltetett fel, s e miatt Lóth úr jótékonyága a nyilvános közélettel tárgyává nem válhatott. Lapunk mult számában megkísérlettük kizigazítani a sajtóhibát, a corrector még különös gondot is fordított rá, hogy az ominos sajtóhiba többé be ne essen. Rendszerben is volt minden. A kefe-nyomaton ott volt a „Lóth”-név, de fordultak elő azon más sajtóhibák, melyeket kizigazítani s az igazításokat a szedőnek kizigazítani kellett. A tanoncoknak, ki e munkát végezték, szemébe ötlött a „Lóth” név, aztán fejébe ötlött a gon-

dolat, hogy honnét venné magát Kecskeméten az ily nevű ember. Hiszen ő jól tudja a kis históriából, hogy Lóth még Ábrahám korában élt. Ez a Lóth már rég elköltözött az élők sorából a felett való bánatában, hogy felesége sóbálvánnyá változott, maradékait pedig csak a leány nemzetségben tartotta fén a fém. Ellenben — füzte tovább gondolatait a szédő tanonc — Kecskemétnél van sok derék, Tóth”-ja, kiknél sok jó kitéllik, ezeket ő már csak a pénzpalíra való tekintéssel sem hagyhatja. Kapta tehát magát és az L betűt T betűvel ismét kicserélte. Perse ezáltal Lóth István úr ismét elesett nemesszívű adományának nyilvános elismeréstől; de mondhatjuk, hogy ez így a correctornak, mint a nyomdatulajdonosnak a legnagyobb bosszúságára történt s a multat a jelenell összetevő betűszédő tanoncra néve oly felvilágosítást vont maga után, hogy biztosíthatjuk Lóth István urat, hogy a jótékonyág oltárán hozott áldozatait jövőben lapunk technikai viszonyában oly akadályt találni nem fogunk, mely miatt komoly aggodalom támadhatna az iránt, hogy azok a megérdemelt nyilvános elismerés tárgyává nem válhatnak.

— **Az állami javak eladásából 1884. évre előirányzott bevételekre** vonatkozó előterjesztés egy példányát a magas pénzügyminiszterium szerkesztőségünknek megküldötte, azon megjegyzéssel azonban, hogy e tárgyra vonatkozó közleményünk díjaztatni nem fog. Köszönjük szépen. A „K. L.” azonban ezt a sértést nem érdelemletté. A szabadelvű párt organuma lévén, — mint különben sem üzleti szempontból fenálló lap. — szívesen, sőt kötelességszerűleg közöl illetékes helyről nyert hivatalos adatokat, miknek a közérdek bármilyen irányban hasznát veheti, s arra tudunkkal egyik szerkesztőség idejében sem vetemedett, hogy ilyen közleményeire díjaztatott volna fele beküldőnek. Ha tehát a magas miniszterium azon osztálya, mely illetékes a szerkesztőségekkel hasontartalmú küldemények beküldése mellett érintkezni, nem tud, vagy nincs ideje különbséget tenni a nyereségre számított, és közérdekben, ély szempontokból tartottak lapok között, jobb ha küldeményeivel egészen kimarad. Ennyit akartunk az egyikéket elismerésért fogadott küldemény kíséretében vett levélben foglaltakra megjegyezni, ennyivel tartoztunk magunknak és a szabadelvű pártunk, mely lapunkat fenntartja.

— **Kecskeméti zenede.** A zenede növények tanhelyiségükben folyó hó 14-én, vagyis husvét másod napján 1/2 5 órakor zenestélyt rendeznek; a melyre míg egyrészlől felhívjuk az érdeklődők figyelmét, másrészlől valóban örvendetes Szabados Géza zenede igazgató úrnak elismerése méltó törekvése mellett ama eljárása, mely szerint a növendékek szép és gyors haladásáról bizonyítottan nyújtandó — időnként ily kellemes élvezetben részesít bennünket.

— **A katonaság köréből.** April elseje örömmel egy helybeli önkéntesi kar bebelé, mert e napon hozta a „Tagsbefehl” az előltpéteket. A régi 6 önkéntesből 5 nyert káplári charge-ot, s egy gefreiter (régii, mondom, mert újabban kettővel szaporodott a létszám). E tény annyival inkább érdemel említést, mivel — ha emlékeztünk nem esal — még Kecskeméten nem volt önkényesi kar, melynek tagjai aránylag ily számmal lettek volna fél évre előltpéte. Az idei önkéntesek — vezetőjük Ciklár főhadnagy írái — meg akarják

— **mutatni a világnak —**
Nines párja a Mollináry bakának!
Adja az ég, hogy czéjliq sikerüljön, s a jövő karácsonyra mint reserve-lieutenant-okat ödvözölhessük mindannyit.

— **Színház.** Tészsüké miatt színházi rovatunk kimaradván, két vendégszereplés miatt kiváló előadásról e helyütt referálunk. Hétfőn az izr. nőegylet javára Réthy Laura k. a., a kolozvári színház jeles tagjának felhívásával „Az igmándi kis pap” adottat. A kisasszony egyike a vidék leghettségesebb színésznőinek; hangja — mely a mezzosoprant elhangya, inkább az alt felé hajlik — erős, kiejező, tömören és finoman eseng; azokivül széles terjedelmű és kitünően iskolázott, mely a hanglépés minden registerén évrényre jut. Játéka is elismerést érdemel, ama természetes báj, kedves naivitás miatt, mely azon előltpéte, bár az a még le nem vetkötöttet vidéki modorosság és itt-ott túlhajtott affektatio miatt sok kifogás alá eshetik. A közönség folyton viharosan tapsolta és többször kihívta, mely érzéssel perfectül előadott dalait pedig többször megismételtette; tisztelői két gyönyörű koszorúval lepték meg. A többi szereplők a régiek voltak. — Csütörtökön Latabár Kálmán úr felléptével „Liliumfi” kidűnő bohózat került színre. Latabár úr a budapesti nemzeti színházról a meghalt genialis Halmi utóda; mai czimszerepben való játékával azon megyőződést keltette bennünk, hogy — ha nem emelkedett is még Halmi művészetének magaslataira — egykor Halmi-nak méltó utóda lesz. Az a rutin, otthonosság, könnyed elegancia, a szerepek és jellemnek a legaprólékosabb részletekig való perfect kidolgozása egyenesen rávalloit a va-

lodi művésze. A közönség nagyon csekély számmal volt jelen, pedig elmondhatjuk, hogy a tvolmaradók igazi élvezetet szalasztottak el. A vendégen kívül még Volgyi Gyula, Bodrogi, Arady, Bodrogi Lina, Tólvölgyné és Haday tünnek ki.

— **Nyilvános köszönet.** Alulírott mint néh. Auspitz Gáspár központi takarékpénztári könyvelő özvegye, elmulasztatlan kedves kötelességemnek tartom legforróbb köszönetemet nyilvánítani a kecskeméti központi takarékpénztár tekintetes igazgatójának azon nagylelkű eljárásáért, melyszerint néh. férjem egy évi betegeskedési ideje alatt, iránta neucsak hogy legnagyobb részvéttel tanúsított, hanem ezen idő alatt teljes fizetésben is részesítette, sőt boldogult férjem elhalálózása után is, részemre még 3 óra a teljes fizetést folyóvá tenni kegyeskedett. Kecskeméten, 1884. április 3-ikán. Ozv. Auspitz Gáspárné.

— **Nyilvános köszönet.** Alulírt kedves kötelességemnek teszek eleget, midőn a Kecskeméti Takarékpénztár Egyesület nagyérdemű közgyűlésének — a vezetésem alatt álló intézet jeles növendékeit jutalmazására ösztöndíjjal kezelve juttattott 25 frt kegyes adományáért — intézetünk leghálásbval köszönetének ennell nyilvánosán is kifejezést adok. Kecskeméten, 1884. április 2-án. Szarka Mihály, a kecskeméti m. kir. állami főreáliskola igazgatója.

— **Nyilvános köszönet.** A kecskeméti izr. nőegylet javára Réthy Laura kisasszony szíves közreműködésével f. évi márcz. hó 31-én rendezett színelőadás 81 frt, 85 krt jövedelmezett, mely összegben befoglaltatnak a következők felhívásait: Schwarz Józsefné 3 frt, Behr Mórné 2 frt 20 krt., Dr. Fodor Jenő 1 frt, Dr. Kecskeméti Lajos 60 krt., Goldberger Lipót 60 krt., Alföldi Lajos 40 krt., Grósz Adolf 40 krt., összesen 8 frt 20 krt. A felsorolt úrhölgyeknek és uraknak felhívásaiért, Réthy Laura kisasszonyon azon nem pártolással, melyben egytelketek vendégjátéka által részesít, és végre Volgyi György szinigazgató úrnak és társulatának közreműködésükért a nőegylet nevében forró köszönetet nyilvánítunk. Kecskeméten, 1884. április 3-án, Schwarz Józsefné, e. elnök. Vári Ede, e. titkár.

— **Fóhívat.** A helybeli „Gazdakör” által 1884. évi április hó 14-ikén rendezendő bála a meghívók már szétküldetvén, felkértem tehát mindazok, kik véletlenségben nem kaptak, de különben arra igényt tartanának, hogy szíveskedjenek jelentkezni alulírtána „kör” helyiségében. Kecskemét, április hó 3-án. Sik. Kovács Gáspár, jegyző.

Felolós szerkesztő: BOÓDOR SÁNDOR.

NYILTTÉR.

T. oz.
Ama hirrel szemben, mely szerint állítólag egész nyáron át itt maradnék: batorodom becses tudomására hozni, miszerint itteni működésemet husvét második napján befejezendem. Addig pedig a n. é. közönség mindenemig megbizásának legnagyobb készséggel elébe nézek.

Legillóbb tisztelettel
Kalmár Péter,
m. k. udvari fényképész.
Budapest: Dorottya-útea 11. sz. és Király-útea 11.
Helyben: főiskola-ter, 120. sz.

!!Hölgyek figyelmébe!!

Van szerencsem a mélyen tisztelt hölgyközönséget értesíteni, miszerint a mult hóban már előlegesen hirdettet

női ruhaszabási-és varrási tanfolyamot
meghosszabbítottam.
Becses pártfogásukat kérve, maradok tisztelettel
Kubiczy Károlyné,
szabásznő.
Lakásom: Kis-vásári-útea 122. sz. a.

Előfizetési felhívás a „MAGYAR HÁZIASSZONY”
háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaságnyozok orsz. egyteltes hivatalos közlönye, III. évfolyamára. Szerkesztők:
Csiszér-Ugrócsy Ida, Andrea és Vértess V. József.
Egész évre 6 frt. — Fél évre 3 frt. — Negyed évre 1 frt 50 krt.
Előfizetése a „Magyar Háziaszszony” kiadóhivatalához Budapest, Váci-kürtút 20. sz. intézendők.
A „Magyar Háziaszszony” hetilapból mutatvány-számokat bérmentesen küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt hozzá legelőszerebben levelezőnek a kiadóhivatalnak a lapra fordulnak.
Előfizetése a hó bármely napjától elfogadhatnak.
A „Magyar Háziaszszony” kiadó-hivatala.
Budapest, Váci-kürtút 20.
E szaklapnak egyik háztartásbeli nem szabadna hiányozni, miután útmutatás mellett több száz frtot lehet a háztartásban megtakarítani. 49 (7-5)

gondolni, hogy ez a deli terméti s valóban elegans fellépési ifjú mély haragithatta meg annyira a méltóságos asszonyt.

— No majd kibékitem őt! — gondolta magában Hertelendy úr s miután az az öreg Antalfi Felixről s a többi régi ismerősökről elegendőleg kihallgatta az ifjút, minden további teketória nélkül karonfogta őt s a szalomba vezette.

A méltóságos asszony még nem volt itt. — Erzsikém édes! — kiáltá a méltóságos úr mézes hangon.

A boudoir ajtaja megnyílt s a méltóságos asszony búszke alakja jelent meg a küszöbön. Micsoda junói alakká változott át az imént oly igénytelennek látszó asszonyka! Zoltán nem ismert rá, és ez volt a szerencseje, mert ha észreveszi, hogy mekkora bakot lött az imént, alig hiszem, hogy e ház küszöbét még egyszer át mert volna lépni.

A méltóságos úr bemutatta őt. Az igazat megvallva „drukkolt” egy kicsit, mikor látta, hogy a méltóságos asszony valóban visszataszító búszkeséget tanúsít az ifjúval szemben. De ez csak néhány szempillantásig tartott. A jég csakhamar meg lett törve s Zoltánnak keresetlen és mégis finom modora magának a méltóságos asszonynak is annyira megtetszett, hogy tövozta után nem győzte őt eléggé dicseréni.

— Na, ennek nagyon örvendek — felelte erre a méltóságos úr. — Remélem, mások is szívesen veszed Zoltán látogatását. Az igazat megvallva, igen szeretném, ha egy kicsit a kezéd alá vennéd őt... azt írja róla az apja, hogy kedélybeteg s igen szeretné, ha minél előbb kigyógyulna.

— Ne félj semmit, kigyógyítom én! — felelte a szép asszony hamis önérzettel.

Lelekismeretes asszony létre mindjárt „keze alá” is vette a házúknál mindennaposá

lett Zoltán. Gyógykezelésének valóban meglepő eredménye lett, mert nem telt bele egy félév és Zoltán már nyoma sem látszott az egykori kedélybetegségnek. Megint csak oly vidorá lett, mint volt: annak előtte, haza csak akkor gondolt, mikor már fogatékán volt a havi gázi, s a „szép Aurélia” meg úgy kiment az eszéből, mintha ott sem lett volna soha. Hogy örült ennek az öreg Felix bácsi! Legutóbbi ittléte alkalmával csaknem könyek között köszönte meg a méltóságos asszonynak a fiacskájá iránt tanúsított nemesszivűséget. De legjobban örvend maga Zoltán. A hála elragadtatásának közepette „jótékony anygálának”, „nemtőjének” stb. nevezi a szép méltóságos asszonyt — de csak magában, s az ő szent egygűységében néha oly forró érzelmeire gerjed „nemtője” iránt, hogy szinte imádni szeretné őt.

A szép „nemtő” azonban az ily erupeziók elől mindannyiszor ügyesen ki tud térni s csak azért is a „szép Auréliával” faggatja Zoltán.

Haj, ezen annyira el tud keseredni a szegény ifjú, hogy szinte a Dunába szeretné magát ölni.

De már ezt maga a méltóságos asszony se szeretné s nyakra-főre mindent elkövet az útját seb behégesztésére. Delelgeti, cizorgatja Zoltán, hogy csak kiengesztelje.

És Zoltán oly hamar engesztelődik. Hogy is tarthatna soká haragot? Hogy is ne lenne csokolni való az olyan kacsó, mely csak azért üt sebot, hogy gyógyíthasson?

A méltóságos úr minden nap pontosan referált magának a „kedélybeteg” állapotáról s úgy örül mikor hallja, hogy Zoltán mennyire szereti — Budapestet és mennyire nem kívánkozik vissza szülővárosába.

HIRDETÉSEK.

Házeladás vagy bérbeadás.

Nagy-csongrádi-utczában levő házam, a mely két lakásból áll, szabadkőből eladandó, avagy bérbe kiadandó.

A ház külső részében van egy

bolthelyiség,

1 szoba, 1 konyha és 1 kamra; a felső helyiségben pedig van két szoba, 1 konyha és egy kamra.

Venni szándékozik értekezhetnek nagy-körösi-utczai bolthelyiségben.

71 (3-1) Blau József.

Süldő eladás.

Nagyságos új, Keszterffy János úr göböljárói gazdaságában

200 db. egy éves

süldő

kerül eladásra. — Venni szándékozik sziveskedjenek alulírottánál Göböljárósan (T. Ugh és T. Kürt mellett) utolsó posta T. Inoka jelentkezni.

Ébner Sándor, 45 kasznár. (3-2)

"Margit"-GYÓGYFORRÁSRÓL.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között. — vegyi alkotásának szerencsés összetétele kevés szabad szénas, de gazdag, félig kötött szénas tartalma. Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos Jó hatásának találtam a légző és gyomorvialk-határyainak hurutos bántalmainál. A Seltersi, Radeini, Vichy- stb. vizektől különböző csekélyebb szabadszénas tartalmánál fogva, s azért véresek természetességénél, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénasvany dussabb vizek föltt előnyös bir.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-, emésztő- és vizeleztőszervek hurutos bántalmánál elő annyira, hogy jelenleg rokonalkatu más ásványviz körháznkban alig rendeltek. — csekély szabad szénas tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübli-, Gleichenbergi-vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navratil Imre egyet. tanár. Torok-, gége-, légző- és bőrbetegségekben igen jó, kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorlaj volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdők-, gyomor-, vizeleztőszervek hurutját szingytag oszlatja, mint a sem bevérve, sem belélegezve, a fejben vagy tődben nem okoz semmi vértörődést.

Dr. Kétly Károly egyet. tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmánál jól eredményel alkalmaztam. Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli vizek föltt kisebb szénas tartalmánál fogva előnyös bir.

Dr. Barbás József Rókus-kórházi orvos. Légző, emésztő- és vizeleztőszervek hurutos bántalmánál bátran versenyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyetemi tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek föltt hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübli- és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánlható a légző és emésztő-szervek körállapotánál.

Ez idő szerint Európa legelső és leglátogatottabb tődbetegek klimatikus gyógyintézet GÖRBERSDORF a „Margit“-forrás gyógyhatásáról. — Sok oldalt legkedvezőbb eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben a „Margit“-forrás gyógyviz alkalmazása által a légutak idült hurutos bántalmánál tapasztaltam, hivatra érzem magamat ezen betegek által kedvesen fogyasztott és jól tűrt gyógyvizet a legelsőre ajánlani.

Görbersdorf, 1879, márczius 18-án. Dr. Römpler Tódor.

Borral használva a legégszesebb és legkellemesebb ital.

Kizárólagos főraktár **ÉDESKUTY L.** magy. kir. udvari szállító-nál Budapesten.

Kapható azonkívül minden gyógyszertárban, fűszer-kereskedésben, szállodában és vendéglőben

1026. Árverési hirdetmény.

1884. A kecskeméti kir. törvényszék mint teleklönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Moskovits I. jágerbenyi kereskedő végrehajlatának Csillik Rozália végrehajlatát szenvedő ellen 400 forint tőke és járuléka iránt folyamatban levő végrehajlati ügyében a Lajos-Mizse és fél Bene puszta 398. sz. tjkében 1622 r.-sz. a foglalt földbirtokból Csillik Rozáliát illető s adó alapján 130 ft 17 kr-ra becsült 1/2-ad jutalek; — valamint a Lajos-Mizse és fél Bene puszta 1479. sz. tjkében 469. r.-sz. a foglalt földbirtokból szintén Csillik Rozáliát illetett, a végrehajlati jogfelfüggetése után azonban Csillik István és neje Oláh Katalin tulajdonába átmenet, s emellett fogva az 1881. évi 60. t. cz. 137. §. negyedik bekezdése értelmében árverés alá bocsátandó és adó alapján 168 ft 67 kr-ra becsült 1/2-ad jutalek — tartozásaiak együtt, mindazonáltal a Szabó Erzsébet Csillik Antalné javára C/1, C/2. alatt bekelezett érzegyi szorgalmi jog sörleme nélkül (1881. évi 60. t. cz. 163 §.) az 1884. évi június hó 25-ik napján délután 9 órakor mint egyetlen határidőben e kir. törvényszék teleklönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverés, az egyidjűleg megállapított, s a hivatalos órák alatt e teleklönyvi hatóságnál, valamint Lajos-Mizse községében megtekinthető feltételek mellett a kikiáltási áron alul is eladható.

Venni szándékozik tartoznak a kikiáltási áru szolgáló becslés 10%-át késéppében, vagy ovadékképes értékpapírban a kikiáltott kezeihez bánatpénzzel előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. trv. szék teleklönyvi osztályának 1884. évi márczius 12-én tartott tkvi üléséből. Szappanos Sándor, Gáll Ferenc, tanácsjegyző. 73 (1-1) kir. törvényszéki elnök.

1222. Árverési hirdetmény.

1884. A kecskeméti kir. törvényszék mint teleklönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Korsós Sándor végrehajlatának Bazsó István végrehajlatát szenvedő ellen 22 ft tőke és járuléka iránt folyamatban levő végrehajlati ügyében a Kuszentmiklós p. orgoványi 101. sz. tjkében 131. r.-sz. a foglalt rét birtokból Bazsó Istvánt illető 14 ft-os rész, — vagyis 1/2 ed együtt — 377 ft 18 kr. kikiáltási áruban tartozásaiak mellett az 1884. évi június hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint egyetlen határidőben e kir. törvényszék helyiségében megtartandó nyilvános árverésen, az egyidjűleg megállapított s a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál, valamint Kuszentmiklós város főbírói hivatalában megtekinthető feltételek mellett a kikiáltási áron alul is eladható fog.

Venni szándékozik tartoznak a kikiáltási áru szolgáló becslés 10%-át késéppében, vagy ovadékképes értékpapírban a kikiáltott kezeihez bánatpénzzel előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék tkvi oszt. 1884. márczius 19-én tartott üléséből. Szappanos Sándor, Gáll Ferenc, tanácsjegyző. 74 (1-1) kir. törvényszéki elnök.

DREHER ANTAL-féle PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítanságuk jótállása mellett

Dietrich és Gottschlig-nál

BUDAPESTEN, vagy DREHER A. serfőzdejében Kőbányán

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reszervált kivittl ser jó eszközlésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadók! vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesitünk.

Ez alkalommal bírtak vagyunk egyáltal megemliteni, miszerint mi távolabbi helyekre történő megbízásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van úton, vagy azon esetben, ha a ser raktárra vétetik s csak lassanként árszittatik el, kívántra mi

különleges serekkel

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertüli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3-4 hét vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetük, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palackozásuknál csak 1/2 krajczárral számítunk drágábban; tartósságuk és tisztaságukért féltévi jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időkben sem, nemcsak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamataikat féltévi elmúltával is megtartják.

53 (10-4)

KRONDORFI

Savanyu-Kürt STEFANIA Koronaherczegnő forrás.

Trieszt 1882 arany érem.

89. Árverési hirdetmény. Alolirt bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102 §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy a kecskeméti kir. törvényszék mint váltóbiróság f. e. 998, 999, és 986. számú végzéseivel Szolcs Pál, Magyar Államias hitelbank és Adler Ádám felperesek részéről, Schwarz Morics alperes ellen 4300, 2400 és 6000 ft tőke és járulékaik erejéig elrendelt biztosítási végrehajlati alkalmával bíróság lefoglalt és 1000 ft-ra becsült, az israelita templomban lévő egy karzati női, és egy földesintes férfi inaszekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek az 1129/1884. számú kiküldést rendelő végzés folytán a Kecskemét városháza udvarán leendő eszközlésére határidőül 1884. évi aprilis hó 8-ik napjának d. e. 9 órája kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az említett ingóságok, az 1881: 60. t. cz. 107. §-a értelmében a legfőbbbet ígérőnek becsáron alul is eladható fognak.

Az élvárverendő ingóságok vételára az 1881: 60. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendő.

Kelt Kecskeméten, 1884. évi márczius hó 30-ik napján.

Lukács László, kir. bírósági végrehajtó.

75 (1-1)

Kiadó lakás.

Szentháromság-téren levő Kovács László-féle házban egy utczi, egy udvari szoba és konyha, egy kamra és négy lóra való istálló Szent-György naptól bérbe adandó. Értekezni lehet öv. Kovács Lászlóné úrnőnél nagy-csongrádi-utczában. 61 (3-3)

Értesítés.

Van szerencsénk értesíteni a nagyérdemű közön séget, miszerint

divat-, vászon- és fehérnemű-üzletünket

a nyári évad kívánalmái és a legújabb divat igényei szerint Bécsben tett nagyzerű bevásárlásaink alapján gazdagon berendeztük és

POSZTÓ- ÉS GYAPJÚ-TÖSÖVET-RAKTÁRRAL

kibővitettük. Széles üzleti összeköttözéseinknél fogva képesek vagyunk nemcsak az árúk minőség, hanem azok olcsósága tekintetében magával a fővárossal is versenyezni.

Igyérve, hogy minden elkövendünk tehát arra tekintettel, hogy a nagyérdemű közöniség igényeit minden teljességgel kielégítsük; tisztellett kérjük becses pártfogását és maradvány ártások szolgálatát.

62 (3-3) **DÖMÖTÖR és VECSEI.**

Norinbergi Löwy SOMA Czipő és Kalap.

Rövidáru Kecskemét, nagy-körösi-utca, Takarékpénztári palota.

Husvétii ajándékok: Locsolók, Tojások, Illatszerek, Toilette-szappanok, Parisi poudre.

Husvétii jelentés.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közöniségnek tudomására hozni, hogy a következő évadra tartozó bel- és külföldi különlegességek üzletembe dús választékban megérkeztek, melyek szives megtekintésére és figyelmébe vételére a t. közöniséget felhívni bátorodom.

Mély tisztelettel **LÖWY SOMA,** nagy-körösi-utca, Takarékpénztári palota

72 (2-1)

Napernyők, Leányzók, Eső-köpenyek, Vállzók (Mieder), Kétek, Utazóbőröndök, Gyermekkoscsok.

Kis öltözékek leány-gyermekeknek, Divat-gombok, Albumok, Kézi- és munkásoknak, Férfi nyakkendők, Szembetűzők.

Nagy választék különlegességekben, Kötő-, himző-, horgoló-, pamut és czérna minden színben és a legjobb minőségben, Canavák, Megkezdett kezi-munkák, Csapke, Szalag, Nyakfodor, Müvirágok, Ferfi-, női- és gyermek-harisnyok, Faragványok, Evő-eszközök, Tajtipák, Szivar-, pénz- és dohány-tárczák, Czipész, kalapos Férfi- és női-ruha-szabó kellettek.